

ระบบจำแนกพันธุ์มันสำปะหลัง

Cassava Cultivar Identification Information System

วัลยพร ศศิประภา^{1/} ณิชา โพธอง^{1/}
เกลิงศักดิ์ วีระวุฒิ^{2/} จิตนันจาร์ หาญเศรษฐสุข^{3/}
Walaiporn Sasiprapa^{1/} Nicha Pothong^{1/}
Takengsak Werawut^{2/} Jinnaja Hansethasuk³

ABSTRACT

Cassava cultivar identification information system had been developed to identify 12 cassava cultivar. Dichotomous key was used as a guildline for identification to cultivar level. Documents and living plant samples were studied to standardized characteristics and defined the necessary conditions in this system. Possible answer is narrow continuously as non-characteristic of sample to specify the right cultivar. Cassava characteristics which use in cassava cultivar identification is colour of petiole, colour of apex, branching, stipule, hair of apex and colour of stem. And developed information system for non experience user is to identify cassava cultivar easily together with information of cultivar-known sample for confirmation.

Key words: cassava, cultivar identification, information system

บทคัดย่อ

พันธุ์มันสำปะหลังที่ปลูกมีมากพันธุ์ แต่ละพันธุ์มีลักษณะเฉพาะ เชิงค่อนข้างยากที่จะระบุพันธุ์ได้ อย่างถูกต้อง ระบบจำแนกพันธุ์มันสำปะหลังจะช่วยการจำแนกพันธุ์ได้ โดยนำพันธุ์มันสำปะหลังที่นิยมปลูก ในปัจจุบันจำนวน 12 พันธุ์ ศึกษาและวิเคราะห์โดยใช้แนวทางของการพิสูจน์พิช และคงความถูกต้องด้วย รูปวิธี ที่ศูนย์สารสนเทศ กรมวิชาการเกษตร ระหว่าง ปี พ.ศ. 2552-2553 โดยศึกษาคุณลักษณะพันธุ์

^{1/} ศูนย์สารสนเทศ กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กทม. 10900

^{1/} Information Technology Centre, Department of Agriculture, Chatuchak, Bangkok 10900

^{2/} สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กทม. 10900

^{2/} Field Crops Research Institute, Department of Agriculture, Chatuchak, Bangkok 10900

^{3/} ศูนย์วิจัยพืชไร่ระยอง ต.ห้วยโปง อ. เมือง จ.ระยอง 21150

^{3/} Rayong Field Crops Research Centre, Huaypong, Muang district, Rayong province 21150

จากเอกสารและตัวอย่างของจริง นำมาจัดทำเป็นแนวทางการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลัง โดยการคัดออกลักษณะที่ไม่ปราภูในพันธุ์ที่ต้องการจะพิสูจน์เพื่อให้มีขอบเขตที่แคบลงเรื่อยๆจนพบคำตอบ คุณลักษณะที่นำมาใช้ในการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลังได้แก่ สีก้านใบ สียอดอ่อน การแตกกิ่ง หูใบ การมีขันที่ยอดอ่อนและสีของลำต้นแล้วพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อช่วยในการจำแนกพันธุ์ ส่งผลให้มีคู่มือการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลัง สำหรับให้ผู้ใช้ที่ไม่มีประสบการณ์ให้สามารถระบุชื่อพันธุ์ได้โดยง่ายและถูกต้องพร้อมทั้งให้ข้อมูลคุณลักษณะของพันธุ์ที่ทราบชื่อพันธุ์แล้ว และภาพตัวอย่างเบรียบเทียบ

คำหลัก : มันสำปะหลัง การจำแนกพันธุ์ระบบสารสนเทศ

คำนำ

มันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ที่สำคัญของประเทศไทย และเป็นพืชหลักของเกษตรกรกว่า 400,000 ครอบครัว พื้นที่ปลูกปี พ.ศ.2550/51 จำนวน 7,750,413 ไร่ ผลผลิต 25,565,636 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 3,456 ตัน/ไร่ ผลผลิตส่วนใหญ่ส่งออกในรูปมันเส้น แบงมันสำปะหลัง และมันอัดเม็ด ไทยจัดเป็นผู้ส่งออกอันดับ 1 ของโลก ครองส่วนแบ่งในตลาดโลก 70 % มูลค่าการส่งออกรวมมากกว่า 40,000 ล้านบาท ผลผลิตทั้งหมดใช้ในประเทศไทย 20 % อยู่ในรูปบริโภค 15 % และอาหารสัตว์ 5 % ปริมาณการใช้ในประเทศไทยสูงขึ้นจาก 6.5 ล้านตันห้าสต

ในปี พ.ศ. 2550 และเพิ่มเป็น 9.65 ล้านตันในปี พ.ศ. 2551 (นิรนาม, 2552) การเพิ่มผลผลิตมันสำปะหลังให้เพียงพอ กับความต้องการใช้ในประเทศโดยการขยายพื้นที่ปลูกนั้นอาจทำได้จำกัด เนื่องจากต้องแข่งขันกับพืชเศรษฐกิจอีกหลายชนิด การใช้พันธุ์ที่เหมาะสมสมควรเพิ่มผลผลิตได้ หลายหน่วยงานในกรมวิชาการเกษตรได้นำแนวคิดการเปลี่ยนพันธุ์มีปรับปรุงผลผลิตโดยที่เกษตรกรไม่ต้องลงทุนเพิ่มมากนัก และมีงานวิจัยสนับสนุนการเลือกพันธุ์เฉพาะพื้นที่ (วินัย, 2549; สุกิจและคณะ, 2552) อย่างไรก็ตามการพัฒนาพันธุ์มันสำปะหลังของประเทศไทยได้ดำเนินการโดยหลายหน่วยงาน ในส่วนของกรมวิชาการเกษตรมีพันธุ์มันสำปะหลังที่แนะนำและเผยแพร่สู่เกษตรกรจำนวน 9 พันธุ์ แต่ละพันธุ์มีคุณลักษณะและมีความเหมาะสมกับพื้นที่ปลูกที่แตกต่างกัน จากการสำรวจการใช้พันธุ์มันสำปะหลังของเกษตรกร พบว่าพันธุ์ที่นิยมปลูกมีทั้งที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์โดยกรมวิชาการเกษตร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีการเรียกชื่อแตกต่างไปตามท้องถิ่น พันธุ์เดียวกันเรียกกันหลายชื่อ จึงเป็นปัญหาสำหรับคนทำงานเกี่ยวกับมันสำปะหลัง และข้อมูลต่าง ๆ ของพันธุ์ในพื้นที่ การจำแนกพันธุ์มันสำปะหลัง ยังเป็นโจทย์สำคัญที่คนทำงานภาคสนามต้องการคำตอบว่าพันธุ์ที่เกษตรกรเรียกต่อๆ กันมา หรือเรียกตามท้องถิ่นนั้นๆ เป็นพันธุ์ใดกันแน่ตามชื่อที่ใช้อย่างเป็นทางการ ซึ่งปกติต้องอาศัยผู้มีประสบการณ์ทำงานอยู่กับพันธุ์มันสำปะหลัง จึงสามารถจำแนกได้ อย่างไรก็ตามการพิสูจน์ชนิด

พืชสามารถทำได้โดยการเปรียบเทียบ การตัดสินใจ การใช้ความจำอันแม่นยำและประสบการณ์ การใช้อ่าย่างโดยอย่างหนึ่งหรือหลายๆ อย่างรวมกันนั้น สามารถคงความถูกต้องเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับตัวอย่างพืชพรรณที่มีชื่อแล้ว เช่น หอพรรณไม้ หากไม่สามารถทำได้ก็มีวิธีจำแนก พันธุ์โดยอาศัยรูปวิชานหรือกุญแจ (key) ซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดและสามารถใช้ได้กับทุกระดับของพืช (กองงานดา, 2541) แต่การใช้กุญแจหรือรูปวิชาน ตัวอย่างของพืชที่นำมาเปรียบเทียบต้องมีความสมบูรณ์ ทำการคัดลักษณะต่างๆ ที่ไม่ปรากฏในพืชพันธุ์ที่ต้องการจะพิสูจน์ออก คงเหลือเฉพาะลักษณะที่ปรากฏอยู่ แล้วพิจารณาในขั้นต่อไป ซึ่งจะมีขอบเขตที่แอบลงไปเรื่อยๆ จนกว่าจะพบคำตอบ รูปวิชานที่ใช้กันมากในปัจจุบัน เรียกว่าไดโคโนมัสคีย (dichotomous key)

สำหรับส่วนต่างๆ ของพืชพรรณที่นำมาใช้เปรียบเทียบ สามารถใช้ทุกส่วนประกอบตั้งแต่ใบ ดอก ผล เปลือก ลำต้น หรือแม้กระทั่งราก แต่ส่วนของต้นไม้ที่นิยมใช้ในการเปรียบเทียบ และจำแนกชนิดพืชพันธุ์มากที่สุดในปัจจุบันก็คือ ดอก โดยเฉพาะจำพวกพืชประเภทมีเมล็ด เนื่องจากเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าพันธุ์ไม้ที่มีโครงสร้างดอกคล้ายคลึงกัน มักมีความคล้ายคลึงกันทางด้านพฤกษศาสตร์ด้านอื่นด้วย แต่การใช้ดอกจำแนกพันธุ์มันสำปะหลังมีข้อจำกัดมาก จึงนำคุณลักษณะของพันธุ์ด้านอื่น ๆ ที่เด่นชัดมาใช้ในการระบุพันธุ์ เช่น สียอดอ่อน สีของก้านใบ การแตกกิ่งเพื่อละ大局ในการจำแนกขั้นต้น กับพันธุ์มันสำปะหลังเพื่ออุตสาหกรรมที่ได้รับความ

นิยมปลูกทั้งที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์โดยกรมวิชาการเกษตร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 12 พันธุ์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ นักวิชาการที่ทำงานกับมันสำปะหลังได้มีความรู้พื้นฐานในด้านพันธุ์ สามารถระบุพันธุ์มันสำปะหลังได้โดยง่าย และเป็นการช่วยตรวจสอบการมีอยู่ของพันธุ์ตามที่เป็นจริง และพัฒนาเป็นระบบสารสนเทศช่วยในการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลัง

อุปกรณ์และวิธีการ

1. ศึกษาและวิเคราะห์คุณลักษณะพันธุ์ มันสำปะหลัง จากเอกสารและตัวอย่างของจริง ในสภาพแวดล้อมต่างๆ เช่น จ.ระยอง นครราชสีมา เลย ขอนแก่นและกำแพงเพชร ทั้งในสภาพของแปลงทดลองและแปลงของเกษตรกร ในช่วงอายุ 3-4 เดือนและ 6-8 เดือน และระยะเก็บเกี่ยว ของพันธุ์มันสำปะหลัง 12 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ ระยอง 1 ระยอง 3 ระยอง 5 ระยอง 7 ระยอง 72 ระยอง 60 ระยอง 90 ระยอง 9 ระยอง 11(CMR 35-22-196) เกษตรศาสตร์ 50 ห้วยบง 60 และห้วยบง 80 นอกจากนี้ยังใช้เทคนิคการดึงความรู้ความเชี่ยวชาญ จากบุคคลที่มีความชำนาญในการระบุพันธุ์ รวมทั้งขอสัมภาระรายพันธุ์ วิเคราะห์และประเมินเป็นแนวทาง และจัดทำแผนผังในการจำแนกพันธุ์ มันสำปะหลังตามแนวทางของไดโคโนมัสคีย

2. พัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับใช้จำแนกพันธุ์ นำผลการวิเคราะห์และจำแนกตามแนวทางของไดโคโนมัสคีย มาพัฒนาเป็นระบบสารสนเทศช่วยในการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลัง

ด้วยคุณลักษณะเด่นที่สามารถสังเกตได้ และให้ง่ายสำหรับผู้ใช้งาน ดำเนินงานโดยใช้กระบวนการพัฒนาระบบสารสนเทศ การวิเคราะห์และออกแบบระบบงานใหม่ดำเนินการตามขั้นตอน และกระบวนการที่ได้ออกแบบระบบไว้ ซึ่งประกอบด้วยการจัดทำโปรแกรม การออกแบบ ส่วนติดต่อกับผู้ใช้ การทดสอบและการปรับปรุง เพื่อให้พร้อมสำหรับการนำไปใช้งาน และเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ ผ่านลีอสารสนเทศรวมทั้งเครือข่ายอินเตอร์เน็ต

ผลการทดลองและวิจารณ์ การศึกษาและวิเคราะห์คุณลักษณะพันธุ์มัน สำปะหลัง

การศึกษาร่วมรวมข้อมูลจากเอกสาร (นรนам. 2537; นรนам. 2548; นรนам. ไม่ระบุ ก.; นรนам. 2551ก.; นรนам. 2551ช.; นรนам. ไม่ระบุ ช.) ตัวอย่างของจริงในสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งในสภาพของแปลงทดลองและแปลงเกษตรกร ในช่วงมันสำปะหลังอายุ 3-4 และ 6-8 เดือน และระยะเก็บเกี่ยว พนว่าการแสดงออกของคุณลักษณะของมันสำปะหลังแต่ละพันธุ์ มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม การกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะในการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลังเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากลักษณะบางอย่างเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม การดูแลรักษาและอายุ เช่น สีของลำต้นส่วนที่อายุน้อย จะมีสีน้ำเงิน ส่วนที่แก่มีอีกสีหนึ่งในพันธุ์เดียวกันระยะปลูกมีผลต่อลักษณะของทรงต้น การลังเกต เกี่ยวกับสี ต้นที่อายุน้อยสีชัดเจน ส่วนต้นที่อายุ

มาก หรือผ่านช่วงแล้งสีจะซีดหรือจางไป เป็นต้นจากการศึกษามาตรฐานที่ใช้ในการตรวจสอบลักษณะของพันธุ์พืช ที่ขอจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชใหม่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช และการบันทึกข้อมูลมันสำปะหลังในโครงการปรับปรุงพันธุ์ของสถาบันวิจัยพืชไร กรมวิชาการเกษตร รวมทั้งการศึกษาจากตัวอย่างของจริงในภาคสนาม เพื่อนำมากำหนดเป็นมาตรฐานที่ใช้ในการจำแนกคุณลักษณะพันธุ์ที่จำเป็นสำหรับจำแนกพันธุ์มันสำปะหลังดังนี้

ข้อกำหนดในการตรวจสอบคุณลักษณะของมันสำปะหลัง

มันสำปะหลังควรมีอายุมากพอที่จะแสดงลักษณะทรงต้นหรือมีอายุ 3-6 เดือน หากลักษณะที่ใช้ในการจำแนกได้แก่ สีของลำต้น การแตกกิ่งครัวใช้ที่ 6 เดือนขึ้นไป ลักษณะใบ สีใบ สีก้านใบควรสังเกตจากมันสำปะหลังที่อยู่ในระยะกำลังเจริญเติบโต และอยู่กลางแจ้งไม่อยู่ใต้ร่มเงาของพืชอื่น แต่ก็มีบางพันธุ์สามารถจำแนกได้ในต้นที่อายุน้อย ลักษณะที่ใช้ในการจำแนกได้แก่

1. สียอดอ่อน (apical leaf colour) การลังเกตสีของยอดอ่อนสามารถสังเกตได้จากปลายกิ่ง โดยตรวจสอบลักษณะสีของใบยอดที่ยังไม่คลื่อออก ซึ่งต้องแยกใบที่คลื่อออกจากใบที่ยังไม่คลื่ สีเขียวอ่อน (light green) เช่น พันธุ์ระยอง 90 ระยะ 3 ระยะ 7 หัวยง 80 สีเขียว เช่น พันธุ์ระยอง 9 สีม่วงอมเขียว (green-purple) เป็นพันธุ์ระยอง 60 สีม่วงอมน้ำตาล (brown-

purple) เช่น พันธุ์ระยอง 5 และระยอง 11 สีม่วง เช่น พันธุ์ระยอง 72 ระยอง 1 เกษตรศาสตร์ 50 และห้วยบง 60 (Figure 1)

2. สีใบอ่อน (apical colour) สีของใบอ่อนสังเกตจากสีของเรือนยอดโดยรวม ตรวจสูบลักษณะสีของใบยอดที่ยังไม่คลื่อออกเต็มที่ โดยไม่ต้องสัมผัสถูกน้ำจากปลายกิ่ง สีเขียวอ่อน (light green) เช่น พันธุ์ระยอง 3 ระยอง 7 ระยอง 9 ระยอง 90 และห้วยบง 80 สีเขียวอมม่วง (purple-green) เช่น พันธุ์ระยอง 60 สีม่วง เช่น พันธุ์ระยอง 1 ระยอง 72 เกษตรศาสตร์ 50 ห้วยบง 60 ระยอง 5 และระยอง 11

3. ขนที่ยอดอ่อน (young leaf with hairs) ยอดอ่อนที่มีขนสีมักมีลักษณะด้าน ส่วนยอดอ่อนที่ไม่มีขนสีมักมีลักษณะมันเงา หรืออาจใช้การสัมผัส ยอดอ่อนที่มีขนสัมผัสจะนุ่มนิ่วเมื่อสังเกตได้ที่อายุประมาณ 3 – 6 เดือนหลังปลูก ในอ่อนมีขน เช่น พันธุ์ระยอง 1 ระยอง 2 ระยอง 3 และระยอง 60 ส่วนใบอ่อนไม่มีขน เช่น พันธุ์ระยอง 90 ระยอง 5 ระยอง 7 ระยอง 9 ระยอง 72 ห้วยบง 60 ห้วยบง 80 ระยอง 11 และเกษตรศาสตร์ 50

4. สีก้านใบ (petiole colour) สีของก้านใบดูที่ก้านใบ ในตำแหน่งใบที่ 5 จากใบยอดที่คลื่อออกเต็มที่แล้ว เมื่ออายุประมาณ 3 – 6 เดือนหลังปลูก พันธุ์ที่ปลูกมีลักษณะสีของก้านใบ สีเขียวอ่อน (yellow-green) เช่น พันธุ์ระยอง 90 สีเขียวอมชมพู (pink-green) เช่น พันธุ์ระยอง 3 ระยอง 7 ระยอง 9 สีเขียวอมแดง (red-

green) เช่น พันธุ์ระยอง 1 ระยอง 60 ระยอง 11 ห้วยบง 60 เกษตรศาสตร์ 50 และห้วยบง 80 และสีแดงเข้ม (red) เช่น พันธุ์ระยอง 5 และระยอง 72

5. รูปร่างของแฉกที่อยู่กลาง (shape of central lobe) ในมันสำปะหลังเป็นแบบใบเดียว แผ่นใบเว้าเป็นแฉกเล็ก มีรูปร่างและจำนวนแฉกแตกต่างกันไปตามพันธุ์ โดยปกติมี 3-9 แฉก ยาวประมาณ 4-20 ซม. กว้างประมาณ 1-6 ซม. รูปร่างของแฉกแตกต่างกันแต่ค่อนข้างคงที่ในแต่ละพันธุ์ เช่น เรียวava สันป้อม รูปร่างของแฉกที่อยู่ตรงกลางสังเกตเมื่ออายุประมาณ 3 – 4 เดือนหลังปลูก โดยดูในตำแหน่งใบที่ 5 จากใบยอดที่คลื่อเต็มที่ พันธุ์ที่แนะนำให้ปลูกส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นใบหอก (lanceolate) แต่ในพันธุ์บางจำพวกมีรูปร่างของแฉกที่อยู่กลางหลากหลาย

6. ลักษณะทรงต้น (growth form) บางพันธุ์ลำต้นเป็นต้นเดียว ไม่มีการแตกกิ่ง บางพันธุ์มีการแตกกิ่งหลายระดับ แตกกิ่ง 3 กิ่ง หรือมากกว่า แต่เท่าที่พบจะไม่เกิน 4 กิ่ง พันธุ์ที่มีการแตกกิ่งมาก และแตกกิ่งหลายระดับจะมีลักษณะเป็นพุ่มเตี้ย พันธุ์ที่มีการแตกกิ่งน้อยจะสูงจำนวนของการแตกกิ่งแตกต่างกัน การแตกกิ่งครั้งที่ 2 ของต้นจะตรงข้ามกับการแตกกิ่งครั้งแรก จำแนกตามระดับการแตกกิ่ง

7. สีลำต้น (stem colour) มันสำปะหลังมีลักษณะเป็นไม้พุ่มสูงประมาณ 1-5 ม. มีอายุหลายปี ลำต้นมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2 - 6 ซม. มีก้านใบติดอยู่ เมื่อใบมีอายุมากขึ้นใบก็จะหลุด

ร่วงไปทิ้งรอยแพลงเป็นของก้านใบไว เรียกว่ารอยแพลงใบ ลักษณะเป็นรอยนูนเด่นออกมากแตกต่างกันสามารถใช้เป็นลักษณะหนึ่งในการจำแนกด้วยว่าหัวงรอยแพลงใบเรียกว่า ความยาวของชั้นและระยะห่างระหว่างใบก็แตกต่างกันขึ้นอยู่กับพันธุ์ ระยะการเจริญเติบโต สภาพแวดล้อม ในช่วงฤดูฝนระยะห่างระหว่างใบจะยาวกว่าในช่วงแล้ง เนื่องจากมีการเจริญเติบโตในฤดูฝนที่รวดเร็วกว่า เห็นอรอยแพลงใบมีตาหนึ่งตา ซึ่งเมื่อตัดต้นที่มีตาไปปลูกจะสามารถออกเป็นต้นใหม่ได้มีลีต่าง ๆ ซึ่งสามารถใช้เป็นลักษณะที่ใช้จำแนกพันธุ์ คือสีเขียวเงิน (silver-green) เช่น พันธุ์ระยะ 1 ระยะ 72 ระยะ 11 เกษตรศาสตร์ 50 หัวยง 60 และหัวยง 80 สีเขียวอมน้ำตาล (brown-green) เช่น พันธุ์ระยะ 5 สีน้ำตาลอ่อน (light brown) เช่น พันธุ์ระยะ 90 สีน้ำตาลอ่อน (light brown) เช่น พันธุ์ระยะ 3 ระยะ 7 และระยะ 60

8. ลักษณะทูใบ (stipule) ส่วนของโคนก้านใบที่ติดกับลำต้นมีรูปร่าง ขนาดและสีเฉพาะซึ่งในพันธุ์ที่มีลักษณะอื่น ๆ ใกล้เคียงกันมากอาจจำเป็นต้องใช้ทูใบร่วมพิจารณาในการระบุพันธุ์ด้วย

9. การมีข้อของหัว (swollen knot at root base) สังเกตได้ในระยะเก็บเกี่ยว หัวที่มีข้อ เช่น พันธุ์ระยะ 72 ส่วนหัวที่ไม่มีข้อ เช่น พันธุ์ระยะ 1 ระยะ 7 ระยะ 9 ระยะ 60 ระยะ 90 ระยะ 11 เกษตรศาสตร์ 50 หัวยง 60 และหัวยง 80

10. สีผิวเปลือกชั้นนอกของหัว (colour of outer peel of root) สังเกตได้ในระยะเก็บเกี่ยวสามารถจำแนกเป็นลีต่าง ๆ โดยสีขาวครีม (white or cream) เช่น พันธุ์ระยะ 7 และระยะ 72 สีน้ำตาล (brown) เช่น พันธุ์ระยะ 11 สีน้ำตาลอ่อน (light-brown) เช่น พันธุ์ระยะ 1 ระยะ 3 ระยะ 5 ระยะ 9 ระยะ 60 เกษตรศาสตร์ 50 หัวยง 60 และหัวยง 80 สีน้ำตาลเข้ม (dark-brown) เช่น พันธุ์ระยะ 90

11. สีเนื้อของหัว (colour of root fresh) สีขาว (white) เช่นพันธุ์ระยะ 1 ระยะ 3 ระยะ 5 ระยะ 7 ระยะ 9 ระยะ 72 ระยะ 90 ระยะ 11 เกษตรศาสตร์ 50 หัวยง 60 และหัวยง 80 สีขาวครีม เช่น พันธุ์ระยะ 60

รูปวิชานจำแนกพันธุ์มันสำปะหลังจำนวน 12 พันธุ์ (Figure 1)

1. สีก้านใบและยอดมีสีเขียวอ่อน ทรงตันเตี้ย แตกกิ่ง 2-4 ระดับ อาจมีสีแดงเรือๆ ที่ปลายก้านใบ(บางพันที่) .....พันธุ์ระยะ 90

สีก้านใบและยอดไม่ใช้มีสีเขียวอ่อน... 2

2. สีก้านใบมีสีแดง 3

สีก้านใบไม่ใช้มีสีแดง 4

3. ทูใบมีลักษณะเด่นชัด สีแดงเข้ม ปลายทูใบมีลักษณะ งอนขึ้นคล้ายขันดา ยอดอ่อนสีม่วงเข้ม ทรงตันตั้งตรง แตกกิ่ง 0-1 ระดับ สีลำต้นสีเขียวเงิน.....พันธุ์ระยะ 72

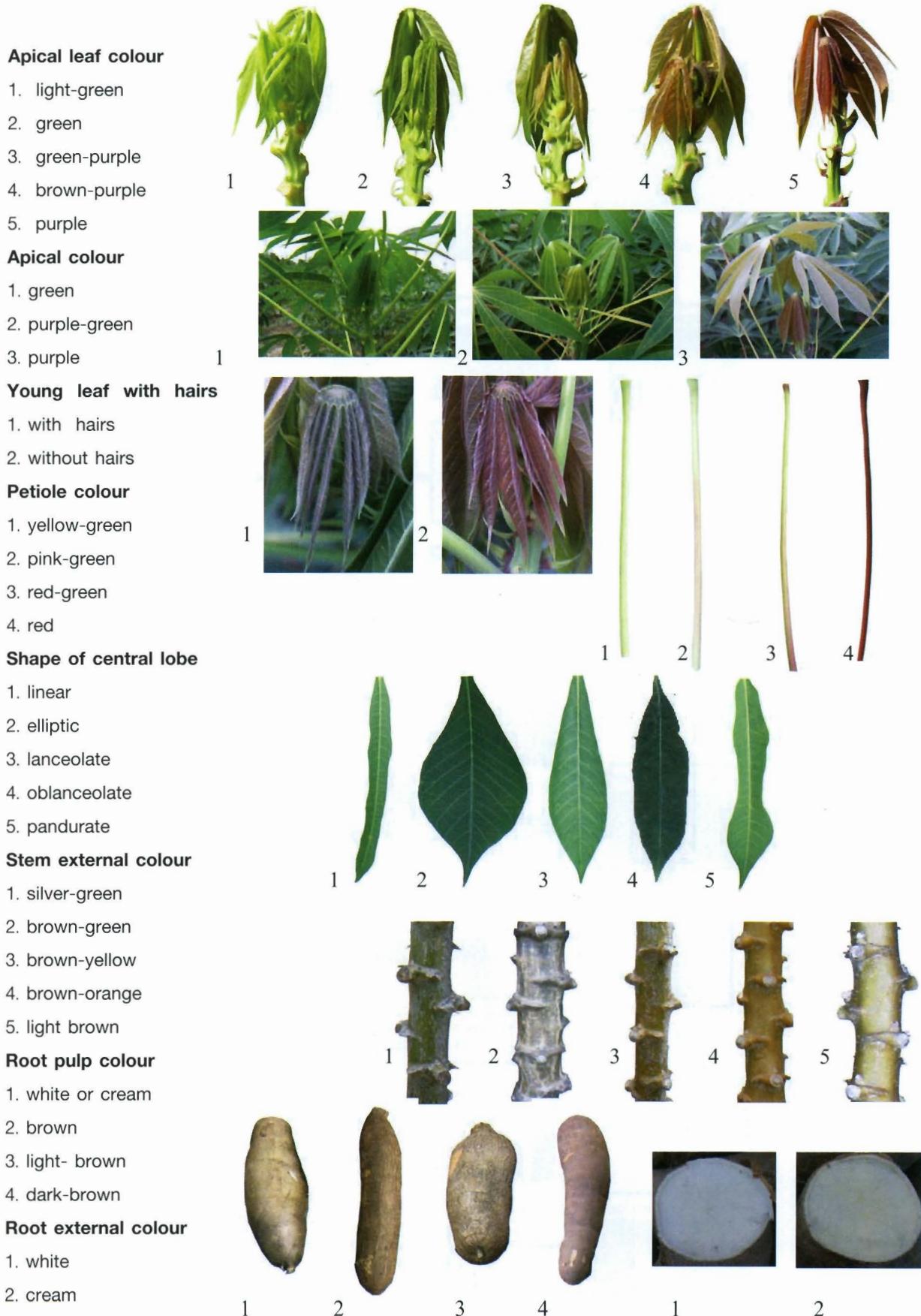
ทูใบมีลักษณะตั้งชั้น ยอดอ่อนสีม่วง ปนเขียว ทรงตันแตกกิ่ง 2-3 ระดับ ลำต้นสีเขียว อมน้ำตาล.....พันธุ์ระยะ 5

4. ใบอ่อนมีสีม่วง	5	ก้านใบและโคนก้านใบมีสีชมพู .....พันธุ์ระยอง 7
ใบอ่อนมีสีเขียว หรือสีเขียวอมม่วง ...	8	
5. ยอดอ่อนสีม่วงมีขน ปลายก้านใบมีสี แดงเรื่อ ทรงตันตั้งตรง ลำต้นสีเขียวเงิน	พันธุ์ระยอง 1	
ยอดอ่อนสีม่วงไม่มีขน	6	
6. แตกกิ่ง 0-1 ระดับ ปลายก้านใบมีสี แดงเรื่อ ๆ ทูใบหลุดง่าย ลำต้นสีเขียวเงิน	พันธุ์เกษตรศาสตร์ 50	
ยอดอ่อนไม่มีสีม่วง	7	
7. ทูใบมีสีเขียวคาดสีแดง ก้านใบมีสี แดงเรื่อ ๆ แตกกิ่ง 1-3 ระดับ ลำต้นสีเขียวเงิน	พันธุ์ระยอง 11	
ทูใบมีสีเขียวยาวไม่หลุดง่าย ก้านใบ มีสีแดงเรื่อ ๆ แตกกิ่ง 2-3 ระดับ ลำต้นสีเขียว เงิน	พันธุ์หัวยง 60	
8. ใบอ่อนสีเขียวอมม่วง โคนก้านใบ เป็นสีชมพูเด่นชัด แตกกิ่ง 1-3 ระดับ ลำต้นสี น้ำตาล	พันธุ์ระยอง 60	
ใบอ่อนสีเขียว	9	
9. ยอดอ่อนมีสีเขียว	10	
ยอดอ่อนสีเขียวเข้ม ก้านใบมีสีชมพู ยาวเกิน $\frac{1}{2}$ ของความยาวก้านใบ แตกกิ่ง 0-1 ระดับ ลำต้นสีน้ำตาลอ่อน	พันธุ์ระยอง 9	
10. ลำต้นมีสีเขียวเงิน แตกกิ่ง 1-2 ระดับ ปลายก้านใบมีสีแดงเรื่อ ๆ	พันธุ์หัวยง 80	
ลำต้นมีสีน้ำตาลอ่อน	11	
11. ทรงตันเตี้ยและแตกกิ่งมาก ใบอ่อนมี ขน	พันธุ์ระยอง 3	
ทรงตันแตกกิ่ง 0-1 ระดับ ปลาย		

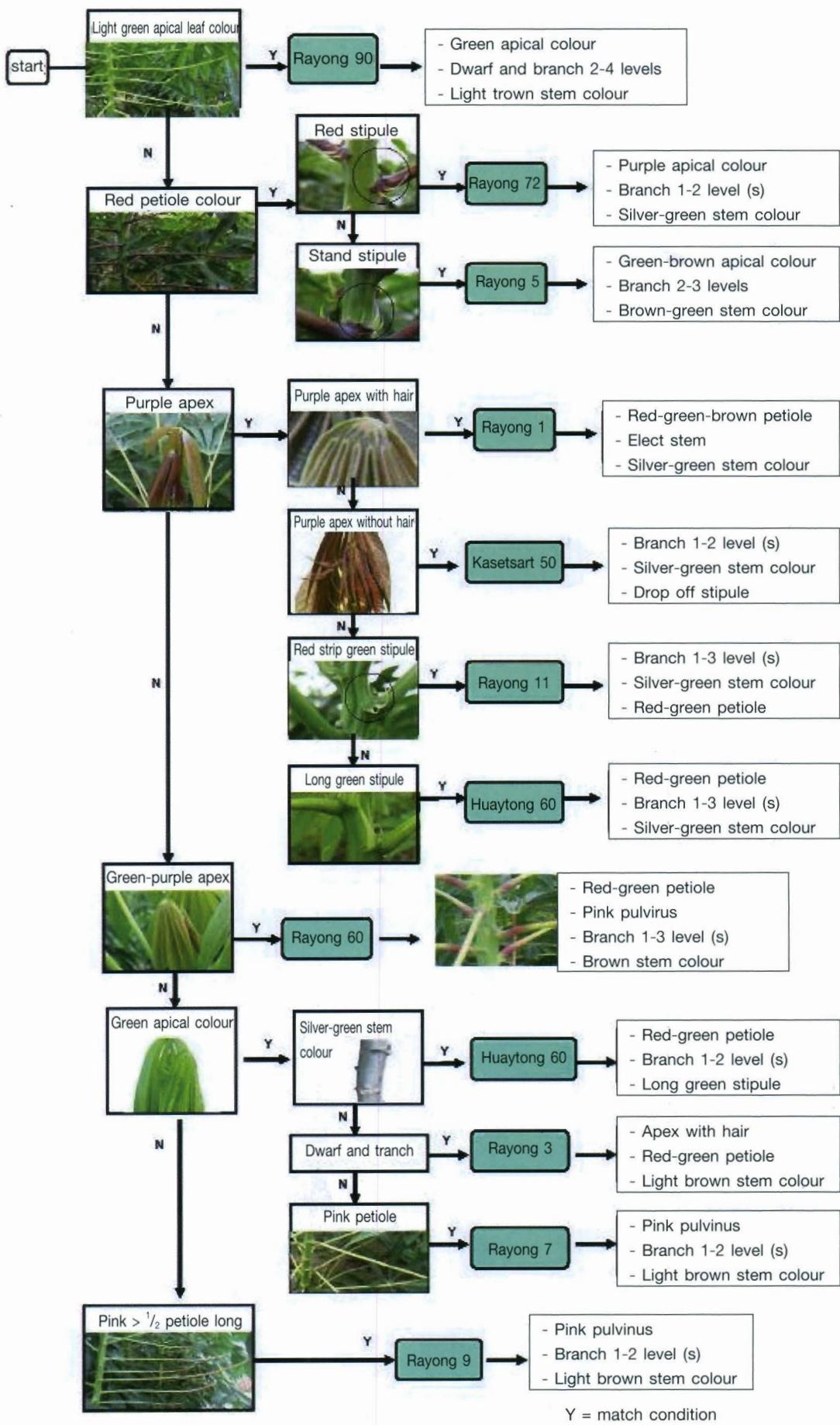
การพัฒนาระบบสารสนเทศช่วยในการจำแนก พันธุ์

นำแนวทางการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลังที่ได้ มาจัดทำเป็นระบบสารสนเทศในการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลัง ดำเนินงานโดยใช้กระบวนการพัฒนาระบบสารสนเทศ จากระบบ มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขการตัดสินใจ และเลือกใช้ภาพถ่ายตัวอย่างของจริงแทนข้อกำหนดในการตรวจสอบคุณลักษณะต่างๆ ของมันสำปะหลัง ได้แก่ ลักษณะทรงตัน สีของลำต้น ลักษณะใน ลักษณะใน ลักษณะใน ลักษณะใน ลักษณะใน ลักษณะใน ให้สามารถช่วยในการจำแนกพันธุ์ ที่ง่าย สำหรับผู้ใช้มีลักษณะที่ต้องกับผู้ใช้ได้ ทั้งที่เป็น เจ้าหน้าที่ เกษตรกรหรือประชาชนผู้สนใจ และให้ข้อมูลยืนยันคุณลักษณะของพันธุ์มันสำปะหลัง ด้วยข้อมูลและภาพประกอบ ออกแบบล้วนติดต่อกับผู้ใช้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความสะดวกในการใช้งาน และมีหลักในการออกแบบ ที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อนและใช้งานได้สะดวก ไม่มีกราฟิกหรือตัวอักษรที่เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ชนิดและลักษณะตัวอักษรไม่มากจนเกินไป การใช้ตัวอักษรที่อ่านง่าย หมายตา ใช้รูปแบบเดียวกัน ตลอดทั้งเว็บไซต์ รูปแบบของหน้า รูปแบบของกราฟิกและระดับของลีที่เข้ากันมีลักษณะที่น่าสนใจ

การวิเคราะห์และจำแนกพันธุ์มันสำปะหลัง การแสดงคำตามหรือเงื่อนไขที่เป็นลักษณะของข้อความและภาพถ่ายของจริง ในลักษณะเปรียบ

Figure 1. Botanical and morphological descriptors with their classes

Figure 2. Flowchart of data for cassava identification

เที่ยบเงื่อนไข แคนบลิงเรื่อย ๆ จนได้ชื่อพันธุ์และนำคุณลักษณะพร้อมภาพถ่ายตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ เพื่อเปรียบเที่ยบเป็นการยืนยันให้มั่นใจ (Figure 2) นอกจากนี้ยังให้ข้อมูล ข้อกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับคุณลักษณะของพันธุ์มันสำปะหลัง ข้อกำหนดในการตรวจสอบคุณลักษณะของมันสำปะหลัง ข้อกำหนดในการตรวจสอบคุณลักษณะของพันธุ์มันสำปะหลังพร้อมภาพประกอบ คุณลักษณะของพันธุ์มันสำปะหลังพร้อมแสดงภาพประกอบ

แผนภูมิการจำแนกพันธุ์และต้นแบบระบบ ได้รับการทดสอบการจำแนกพันธุ์ทั้งในแปลงและตัวอย่างของจริง พบว่าสามารถจำแนกพันธุ์ได้ค่อนข้างถูกต้อง แต่ยังมีความคลาดเคลื่อนในแปลงที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ แปลงที่ผ่านแล้งยาวนานและแปลงที่อายุมาก ในพันธุ์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันจะเกิดความสับสนได้ จึงนำมาปรับปรุงเป็นมาตรฐานข้อกำหนดคุณลักษณะที่นำมาใช้ในการจำแนกพันธุ์ และปรับปรุงเพื่อให้พร้อมสำหรับการนำไปใช้งานระบบที่ผ่านการทดสอบแล้วทั้งที่เป็นระบบสารสนเทศ และแนวทางการจำแนกพันธุ์ที่เป็นเอกสารนำมาร่วมกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องเดียว ได้แก่ เอกสารเผยแพร่ เครื่องข่ายอินเตอร์เน็ต และ CD-ROM ทำให้ผู้ใช้สามารถคัดลọcระบบไปใช้งานในเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องเดียวได้ ไม่จำกัดเฉพาะต้องใช้บริการผ่านอินเตอร์เน็ตเท่านั้น อย่างไรก็ตามระบบนี้จำกัดด้วยพันธุ์มันสำปะหลัง wrong ซึ่งได้รับความนิยมปัจจุบันอยู่ในปัจจุบันรวม 12 พันธุ์ ส่วนพันธุ์เฉพาะท้องถิ่นที่ยังไม่มีเผยแพร่หลาย เช่น พันธุ์อีแดง ในจ.ขอนแก่น พันธุ์น่องแบมใน จ.กำแพงเพชร ยังไม่รวมอยู่ด้วย แต่การเพิ่มพันธุ์ใหม่ ๆ ในระบบที่วางแผนไว้แล้ว สามารถทำได้โดยพิจารณาจากแนวทางการจำแนกที่ออกแบบไว้ ซึ่งทำให้การนำพันธุ์ใหม่ๆ เข้ามาในระบบไม่ยุ่งยากอีกต่อ

ไป การจัดทำระบบจำแนกพันธุ์นี้เป็นการเสนอแนวทางในการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลังพันธุ์ต่าง ๆ ที่ใช้คุณลักษณะอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่ดอก ในการจำแนกพันธุ์ ทำให้สามารถจำแนกพันธุ์ได้โดยไม่ต้องรอให้มันสำปะหลังออกดอก แต่ต้องมีมาตรฐานข้อกำหนดในการใช้งานเพื่อความถูกต้องในการระบุพันธุ์ สามารถใช้ระบบช่วยในการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลังได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ ความชำนาญในการจำแนกพันธุ์ หรือทำงานกับพันธุ์นั้นมาก่อน และสามารถตอบโจทย์ที่คนทำงานภาคสนามต้องการทราบว่าพันธุ์ที่เกษตรกรเรียกต่อๆ กันมา หรือที่เกษตรกรปลูกอยู่นั้นเป็นพันธุ์ใด ตามชื่อที่ใช้อย่างเป็นทางการ ทำให้ข้อมูลที่กลับจากภาคสนามมามีความถูกต้อง ชัดเจน และเป็นการตรวจสอบการเมื่อยื่นของพันธุ์ตามที่เป็นจริง

สรุปผลการทดลอง

การจำแนกพันธุ์มันสำปะหลัง เป็นการพิสูจน์พิชที่สามารถทำได้โดยการเปรียบเที่ยบการตัดสินใจ การใช้ความจำและประสบการณ์โดยใช้อายุ โดยอายุที่ใช้ต้องไม่ต่ำกว่า 10 ปี อย่างรวมกัน และมีการยืนยันเพื่อให้มั่นใจว่าการวิเคราะห์ถูกต้องหรือไม่ โดยนำไปเปรียบเที่ยวกับตัวอย่างที่ทราบชื่อแล้ว และใช้ได้โดยแม่นยำเป็นแนวทางในการจัดทำระบบการจำแนกพันธุ์ มันสำปะหลังจำนวน 12 พันธุ์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่นักวิชาการที่ทำงานกับมันสำปะหลังได้มีความรู้พื้นฐานในด้านพันธุ์ สามารถระบุพันธุ์มันสำปะหลังได้โดยง่าย คุณลักษณะของพันธุ์ที่เด่นชัดที่นำมาใช้ในการจำแนกพันธุ์มันสำปะหลัง ได้แก่ สียอดอ่อน สีของก้านใบ การแตกกิ่ง หูใบ การเมื่อนที่ยอดอ่อน สีของลำต้น และผลที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์คุณลักษณะพันธุ์จากเอกสาร

และตัวอย่างของจริงมาพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อช่วยในการจำแนกพันธุ์ ที่ง่ายสำหรับผู้ใช้ และให้ข้อมูลของแต่ละพันธุ์เพื่อการยืนยัน ระบบ นี้ได้รับการเผยแพร่เป็นเอกสารตีพิมพ์ CD-ROM ซึ่งสามารถทำสำเนาไปใช้งานได้ทุกที่ รวมทั้งให้บริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณ นายไชยยศ เพชรบูรณ์ นายนายสมศักดิ์ ทองศรี นายจรุ่งลิทธิ์ ลิ่มศิลา นายปาน ปานขาว นายดาวรุ่ง คงเทียน นายพินิจ กัลยาศิลปิน นางสาววีวรรณ เชื้อกิตติศักดิ์ นายกมล ต่างใจ นายอดิศักดิ์ สายนาภ นายวิเชียร ธรรมลิทธิ์ นางสาวจิระนันท์ โพธิ์ พัฒน์ และนายสุกิจ รัตนศรีวงศ์ ที่ช่วยเหลือในการให้ข้อมูล การถ่ายทอดความรู้จากบุคคล ผู้มีประสบการณ์ ตลอดจนให้ความร่วมมือในการดำเนินการทดสอบและข้อเสนอแนะในการจัดทำระบบให้สมบูรณ์ สุดท้ายขอขอบคุณนายสุภาร ราชันทึก นางสาวกฤณา ทวีศักดิ์วิชิตชัย นายธีระ เปลงทะรัตน์ และนางสาวมาตุวรรณ บุณยัชเจียร ที่ช่วยในการบันทึกภาพตัวอย่างของจริงในภาคสนาม

เอกสารอ้างอิง

- กองงานด้า ชัยามฤต. 2541. คู่มือจำแนกพันธุ์ไม้.
ไดมอนด์ พรีนติ้ง กรุงเทพฯ. 235 หน้า.
นิรนาม. 2537. เอกสารวิชาการมั่นสำบัปหลัง.
สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร
คุรุสภा ลาดพร้าว กรุงเทพฯ. 210 หน้า.
นิรนาม. 2548. พันธุ์พืชไร่. เอกสารวิชาการ
สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร
ชุมชนสหกรณ์การเกษตร กรุงเทพฯ.
121 หน้า.

นิรนาม. 2551 ก. การปลูกมั่นสำบัปหลัง.
เอกสารแนะนำ(แผ่นพับ) สถาบันวิจัยพืช
ไร่ กรมวิชาการเกษตร.

นิรนาม. 2551 ข. พันธุ์มั่นสำบัปหลัง. เอกสารคำ
แนะนำ(แผ่นพับ) สถาบันวิจัยพืชไร่ กรม
วิชาการเกษตร.

นิรนาม. 2552. ข้อมูลพื้นฐานเศรษฐกิจ
การเกษตร. ศูนย์สารสนเทศ สำนักงาน
เศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์. 110 หน้า.

นิรนาม. ไมระบุปี ก. พันธุ์และวิธีการปลูกมั่นสำ
บัปหลัง. เอกสารแนะนำ (แผ่นพับ).
ศูนย์วิจัยพืชไร่ร้อยอง กรมวิชาการเกษตร.

นิรนาม. ไมระบุปี ข. เอกสารรายละเอียดในการ
ตรวจสอบลักษณะของพันธุ์พืชที่ขอจด
ทะเบียนเป็นพันธุ์พืชใหม่ตามชนิดพืชที่ได้
ประกาศให้เป็นพันธุ์พืชใหม่ที่จะได้รับการ
คุ้มครองตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542.
กองคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร.
25 หน้า.

วินัย ศรัวต. 2549. ฐานข้อมูลการผลิตมั่นสำบัป
หลังในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน.
โครงการจัดทำแผนที่ศักยภาพการผลิต
มั่นสำบัปหลัง ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น
สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3
กรมวิชาการเกษตร. 65 หน้า.

สุกิจ รัตนศรีวงศ์ วินัย ศรัวต วัลยพร ศศศิ
ประภา นรีลักษณ์ วรรณสาย และโอลิเกดา
สมคิด. 2552. การจัดทำแผนที่ความ
เหมาะสมของเทคโนโลยีการผลิตมั่น
สำบัปหลังเฉพาะพื้นที่. กรมวิชาการเกษตร.
26 หน้า.